

אסור לקרא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פני עין חמד

יזכר לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת ציון בן צ'חלה

פְּרִשְׁת וִירָא - עבודה עצמית

"וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מֵתוֹךְ הַהֶפְכָּה"

המר של העיר סדום, אם כן מדוע חיפשו לו חז"ל זכויות?

לשאלה זו נדרש גאון המוסר רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, הסבא מסלבודקה שהסביר: "אמת שלוט הגיע למדרגות נשגבות במידת הכנסת האורחים שלו, וזאת עד כדי מסירות נפש ממש. אלא שאחרי הכל, הייתה הנהגה זו פרי הרגל של חינוך בבית רבו אברהם, היה זה מעין חיקוי למה שראה והכיר בבית רבו. חיקוי והרגל, ולא מדרגה עצמית שהתפתחה מתוך ההכרה הפנימית. ובאופן זה תהיה עבודתו ככל שתהיה, אך אחרי הכל אין לראות בה משהו היכול לשמש כזכות להצלחה."

אך שתיקתו של לוט, בשעה שאמר אברהם במצרים על שרה כי היא אחותו, עמדה לו. אמנם השתיקה כאן הוא מעשה קטן אך היא מדרגה עצמית. אילו רק רצה היה יכול לעטוף את הלשנתו בכסות צדקנית של עמידה נחושה באמת ואי רצון להוציא דבר שקר מהפה. אך לוט נצר את פיו. ואת זאת לא למד ממחנך ומורה כל שהוא. רק הכרתו הפנימית מנעה ממנו מלהתנהג בדרך שאינה הולמת כלפי אברהם אבינו. מכח עצמו עמד בניסיון- שתק ולא דיבר, לכן עמדה לו זכות זאת כזכות הראויה להציל אותו ביום פקודה. כי גדולה מדרגה עצמית ומקורית, גם אם היא בפועל קטנה, ממדרגות רחבות של חיקוי והרגל.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

כאשר חז"ל מחפשים זכות שתעמוד ללוט- אין הם מוצאים לו זכות, אלא בכך, ששתק בשעה שאמר אברהם במצרים כי שרה אחותו: "מהי זכירתו של אברהם על לוט? זכר, שהיה לוט יודע ששרה אשתו של אברהם ושמע שאמר אברהם במצרים על שרה: 'אֲחֹתִי הִיא', ולא גילה הדבר, שהיה חס עליו. לפיכך הקב"ה חס עליו." (רש"י)

לפלא הדבר. תוך למידת הפרשה מתגלה לוט כמכניס אורחים, אשר הצטיינותו במצווה זאת מגיעה עד לכדי מסירות נפש, מידה שלא מצאנו לכאורה אצל אברהם. וכי לא היה די בהכנסת האורחים שלו כדי שתיחשב כזכות מספקת ליום פקודה?

הנביא יחזקאל (פט"ז, מט) אומר: "הִנֵּה זֶה הָיָה עֹן סֹדֶם אֲחֹתֶךָ גְּאוֹן שִׁבְעַת לָחֶם וְשִׁלּוֹת הַשֶּׁקֶט הָיָה לָהּ וּלְבִנּוֹתֶיהָ יָד עֲנִי וְאֲבִיוֹן לֹא הִחְזִיקָה". הרי כי כל עיקר חורבנה של העיר סדום לא בא אלא בשל הנהגותיה האכזריות, אם כן בדיון הוא שלוט יינצל, שהרי הוא היה איש חסד. ויותר מזה, עונש הכליה נגזר על סדום כאשר הרגו במיתה משונה את בתו של לוט, הרי, ומכאן כי בתו נהגה ממש במסירות נפש בחסדיה עם עניי העיר, חסדים שעליהם שלמה בחייה. אם כן מובן שלא היה מקום להכליל את לוט בעונשה

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב שמעון בן זלפה יצחק דדש

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר מירב בת שרה סיון בן אסתר אילן בן ג'ולייט חגית בת ז'ילה חיה אילנה בת רוחמה אליהו דניאל בן עזיזה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונת אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הראשל"צ הר"ה ג' עובדיה יוסף בן גורג'יה הר"ה ג' יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי אפרת דליה בת נעמה אוריאל בן יפית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט עינת בת רחל ברכה סימה בת אולין ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים שירה שילת בת אורלי דניאל בן מיה אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל זיסמל עזיזה בת סעדה יצחק בן לורה לאה מזל בת חנה דב בן מזל רחל בת ימנה לירז בת מירה ברכה בת אכה- בריאות ואריכות ימים כל עם ישראל

טו מר-חשוון תשע"א 23/10/2010

פרשת וירא

הפטרה: "ואשה אחת מנשי"- מלכים ב' פ' ד'

ש. חורף	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:24	17:36	18:12
ת. אביב	16:39	17:37	18:09
חיפה	16:29	17:36	18:09
ב. שבע	16:42	17:38	18:12

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

Ice שאלה:

כאשר משתמשים בביצים על מנת לטגן או לבשל, האם חובה לבדקם קודם השימוש?

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות-רבנות מבשרת:

ביצה שעומדים לטגנה או לבשלה בלא קליפתה, יש לשופכה בנפרד לתוך כלי על מנת לבדוקה, אם אין בה דם. אולם, ביצה שלא נבדקה ונתונה בתבשיל או במאפה- התבשיל והמאפה מותרים באכילה. הרוצה לאכול ביצה מבושלת כשהיא שלמה [ביצה קשה] מותר לעשות כן, אף שאין הביצה יכולה להיבדק, אם אין בה דם. כמו כן מותר לקנות ביצים, שנשברו ונפתחו על ידי ישראל ואין לחשוש מפני תערובת דם. ומכל מקום, הרוצה להשתמש באבקת ביצים, ללא הכשר מרב מוסמך, לא ישתמש.

הפוך בה והפך בה- דכולה בה

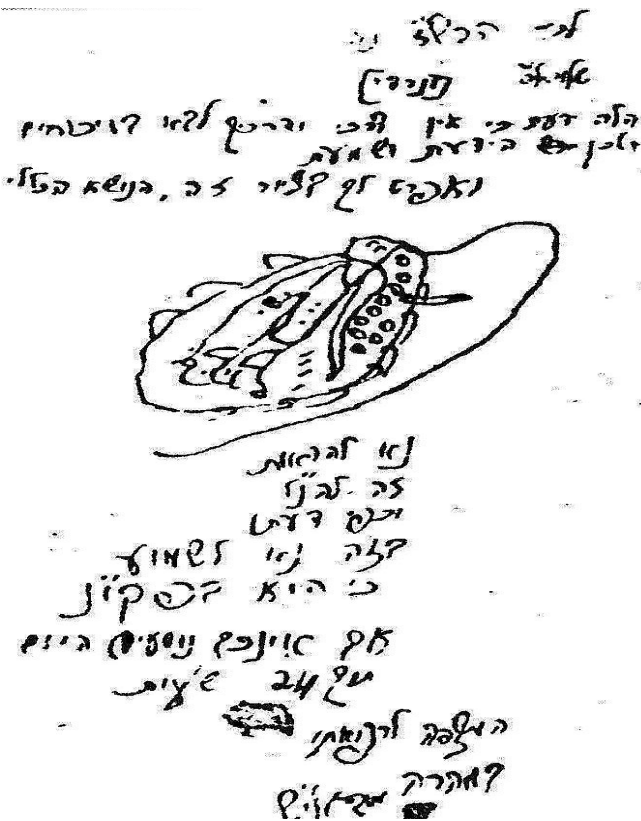
בספר "מעשי אי"ש" הובא מעשה מופלא, המראה בחוש כי הרב שאב את כל חוכמתו מהתורה הקדושה, ואף הפרופסורים נדהמו מן הידע העצום והתפלוא כיצד הצדיק, אשר היה שקוע בד' אמותיו בתורה הקדושה, יכול להביע את דעתו בבעיות סבוכות, אשר התחבטו בהם גדולי הרופאים. ומעשה שהיה כך היה:

בני משפחתו של יהודי פלוני, שנזקק לניתוח מסוכן במוחו, פנו אל החזן אי"ש כדי שיכריע בעצתו, מאחר והרופאים סבורים מחד גיסא שהניתוח יגרום כמעט בוודאות למוות, ומאידך גיסא, אין סיכויים לחולה להישאר בחיים ללא ניתוח זה.

כדרכו, שאל הרב מיד לפרטי המחלה. אח"כ שרטט על גבי נייר את צורת המוח, וציין בשרטוט כיצד על המנתחים לבצע את הניתוח, למען יוכתר בהצלחה.

בני המשפחה הביאו את השרטוט לפני פרופסור אשכנזי. כשראה את השרטוט המופלא, הביע פליאה ושאל אותם: "מי הוא המומחה שערר את השרטוט ופתר את הבעיה המסובכת של החולה?" ואכן לפי שרטוטו של החזן אי"ש בוצע הניתוח וסופו בהצלחה! והחולה יצא בריא ושלם.

להלן השרטוט המופלא של הרב כיצד יש לערוך את הניתוח:

קדישת קרדש

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. כפי הידוע, עלוננו מודפס בכ-5000 עותקים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדומים, טבריה והצפון- במתכונת מצומצמת.

העלון ממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! כל תרומה תתקבל בברכה!!!

לצערנו הרב התרומות פחתו בצורה משמעותית וישנו חוב ניכר לבעל הדפוס. ניתן כמובן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 0506-615031 ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין-חמד בצירוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים:

לקבלת העלון חנם
ב- email מיד'י שבוע
שלח את כתובתך אלי:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
הצרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון
רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

רבי אברהם ישעיה קרליץ זצ"ל הידוע בכינויו "החזן אי"ש": נולד בשנת ה'תרל"ח (1878) בקוטוב שבליטא. החרדי הבולט ביותר בזמן קום המדינה. כשהייתה אמו בהריון (החזן אי"ש הוא הילד ה-17) הרופאים אמרו כי הוולד מסכן את חיי אמו ועליה להפילו ר"ל. ומאחר שיש להם כבר 16 ילדים שצריכים לגדל. האם סירבה בכל תוקף, וסיכומו של עניין, נולד החזן אי"ש כאשר לא נגרם כל נזק.

בילדותו לא התבלט בכשרונותיו. כשהגיע למצוות, בדרשת הבר מצווה עלה על הבימה ואמר שמעכשיו מקבל על עצמו ללמוד אך ורק לשם שמים וירד מן הבימה. ובאמת היה לומד שעות רבות כל יום עד אפיסת כוחות. הרב היה נרדם על הסטנדר בבגדיו. 'כשנשאל מדוע לא יחליף לבגדי שינה?' אמר, כי אם היה לו כח להחליף- אזי היה לומד עוד דף גמרא! ומאז החל להתבלט.

אשתו פתחה חנות בכוין לאריגים ופרנסה את המשפחה, כך שהרב התפנה אך ורק ללימוד תורה. בשנת ה'תרע"א (1911) פרסם את הראשון בסדרת ספרי "חזן אי"ש". הרב לא חתם את שמו על הספר בשל צניעותו וחוסר רצונו להתפרסם. הספר הרשים מאוד את הרב חיים עוזר גרודז'ינסקי, רבה של וילנה, אחד מגדולי התורה הנוודים של אותו זמן, שקירבו אליו. בשנת ה'תרצ"ג (1933) עלה לארץ. שם פעל במיוחד להחדרת תודעה רחבה לקיום מצוות התלויות בארץ, ובעיקר מצוות שמטיטה.

בסוף ימיו עלה על הדוכן ואמר: "כל מה שהגעתי אליו- בזכות אשתי, שהסתפקה במועט והייתה עזר כנגדי. גם בתקופות הקשות ביותר בהם לחם לא היה בבית. ולכן שכרה בעולם הבא גדול משלי". נפטר מהתקף לב בשבת ט"ו בחשוון ה'תשי"ד (1953). נקבר בבני-ברק. חי כ-75 שנים.

רבותיו: אביו, ר' שמריהו יוסף (שימש כרב בעיר קוסובה שבליטא).

אשתו: מרת בתיה. **ילדיו:** אשתו הפילה מספר פעמים ולא ילדה לו ילדים. אך גיסו ר' יעקב ישראל קניבסקי (הסטיפלי) שהיה נשוי לאחותו, הפקיד בידיו את חינוך ילדיו.

מספריו: **יחזן אי"ש**- 22 כרכים על הלכה, ענייני אמונה וביטחון, ואגרות החזן אי"ש הכוללות הערות על התלמוד ועל השו"ע.

לחדרו של החזן אי"ש זיע"א נכנס יהודי עשיר, כשהוא אוחז בידו תיק מנהלים גדול. "שלום כבוד הרב" אמר "אני עומד עתה לקנות מגרש גדול במרכז העיר חיפה, עליו אני רוצה לבנות בנין גדול, בית-מדרש ומקווה". ותוך כדי דיבור הוציא מתיקו את התכניות והציג בפני ר' אברהם. הרב שמע את דבריו בתשומת לב, עיין בתכניות הבניין ולאחר ששאל מספר שאלות אמר: "הייתי רוצה לראות מספר אבנים מהקרקע אותה אתה רוצה לקנות". בקשתו של הרב נראתה לו מוזרה, אולם הוא מיד אסף את ניירותיו ויצא לדרך.

בדרכו לחיפה הוא הרבה רבות בדבר. בוודאי שיש בכך סגולה כלשהי... עוד עמוק ונסתר בחכמת הקבלה. אולם לבסוף החליט בדעתו: "במפלא ממך אל תדרוש! עשה כמצוות החכם ומובטח לך שלא תפסיד!". למחרת הגיע שוב לביתו של החזן אי"ש, הוציא מתיקו מספר אבנים שהביא עימו והניחן על שולחנו. הרב נטל את האבנים, בחן אותם בתשומת לב, קם ממקומו וניגש לארון הספרים. הוציא מספר ספרים ועיין בהם תוך כדי שהוא בוחן את האבנים. לאחר זמן ממושך הרים את עיניו ואמר: "אני חושב שהדבר אפשרי, יהיה רצון שתשרה הברכה במעשה ידיכם!". בחיך רחב יצא האיש מביתו של הרב לכיוון בעל הקרקע על מנת לרכוש אותה ממנו.

למחרת הגיע למהנדס ושטח בפניו את תכניות הבניה. המהנדס הביט בדפים ואמר: "אין בעיה! את הכל ניתן לבנות, אלא שצריך אני תחילה לראות את הקרקע, כיוון שנראה לי שתהיה בעיה לבנות מקווה, במקום שביקשת". כשהמשיך לשוחח עם בעל הקרקע, נחרד המהנדס לדעת שהלה כבר קנה את הקרקע מבלי להתייעץ על טיבה עם איש מקצוע. וכשהגיעו למקום אמר המהנדס נחרצות: "הקרקע הזו סלעית! אין אפשרות לחפור בה לעומק המתאים לבנין מקווה!!!".

ר' חיים לא נבהל. הוא היה בטוח בהבטחת רבו. מיודעו הסביר, כי בטרם קנה את הקרקע הוא התייעץ עם החזן אי"ש, אשר יעץ לו לרכוש את הקרקע ולכן הוא בטוח, כי זו אכן תתאים עבור מטרות. המהנדס חייך בלגלוג ואמר: "באיזה אוניברסיטה למד הרב שלך?"- "אסדר לך פגישה עימו", אמר בעל הקרקע ועיניו שופעות ביטחון ואמונה צרופה, "ואז תראה את הכל בעיניך". ובאמת כעבור כמה ימים ניצבו שניהם בפני הרב.

מופתע היה המהנדס לראות אדם לבוש בפשטות כשעל שולחנו ספרי גמרא גדולים אשר בלימודם היה שקוע. אולם רבה עוד יותר הייתה הפתעתו כשרבי אברהם פתח לפניו את הגמרא והראה לו כיצד חכמינו ז"ל הכירו כל אבן וידעו מה טיבה. ואמר למהנדס: "הנה, כתוב פה שאבן מסוג זה נמסה במים. הנוזלים לאט-לאט מתוך צינור דק וכך היא מתרככת ומתפוררת, ובסופו של דבר יתאפשר לחפור בה". עוד זמן מה ישבו ר' חיים והמהנדס בחדרו של החזן אי"ש. וכאשר יצאו, אמר המהנדס המוקסם מהחוכמה העצומה של גדול הדור: "חוויה שכזו לא עברתי מימי. אכן, כמה קטנים אנו אנשי המדע, יש לנו עוד הרבה מה ללמוד".

לפני עשרות שנים, בבני-ברק 'הקטנה', אמצעי התחבורה היו דלים. קו התחבורה העיקרי בעיר היה אוטובוס קו 54. תחנת המוצא הייתה ברחוב חזון אי"ש פינת רבי עקיבא ומשם היה האוטובוס הולך וסובב ברחובותיה הראשיים של העיר.

היה זה בבוקרו של יום באמצע חודש חשוון. בעוד הנהג ממתין שהאוטובוס יתמלא בנוסעים, הוא שומע שני בחורים משוחחים ביניהם. לפתע הוא שומע את אחד הבחורים שואל את חברו: **"היום היארציט של החזון אי"ש, אולי נלך להתפלל על ציונו?"** - "בוודאי", עונה החבר.

לשמע הדברים קפץ הנהג ממקומו כנשוך נחש. הוא קם ממושב, התיישב לצידם של השניים, וכשכולו נסער פנה אליהם בתדהמה: **"היום היארציט של החזון אי"ש?!"**. הבחורים הביטו בו בתמיהה וענו לו: **"וכי איך יודע זאת? היום ט"ו חשוון, יום השנה להסתלקותו"**.

לשמע המלה 'הסתלקותו' הביט הנהג בפניהם כמזועזע והחל לספר: **"לפני מספר שנים, כרעה אשתי ללדת. הלידה לא התנהלה כמצופה, היא התארכה למשך שעות. המצב הסתבך עד כדי סכנת חיים לילודת ולעובר. חשתי חסר אונים ולא ידעתי מה לעשות. השעות בבית החולים חלפו בעצלתיים והגיע בוקר יום המחרת. נאלצתי לעזוב את בית החולים ולסור לעבודתי כנהג בקו 54. בעודי יושב ליד ההגה, דמעות בעיני וגרוני ניחר מבכי, עולה לאוטובוס נוסע קבוע ושואל אותי לפשר העצב והדמעות"**.

"חש אני את כל המשא הכבד אשר על לבי פורץ החוצה בשטף מילים: 'אשתי נמצאת כרגע בחדר לידה ושרויה בסכנת נפשות, היא והעובר שעדיין לא נולד. הרופאים אובדי עצות'. משיב לי היהודי בטון מנחם: 'מדוע אתה דואג כל כך? הסר דאגה מלבך. הבה נלך לביתו של החזון אי"ש, כאן, בקרבת מקום'."

"אני יהודי פשוט, שלא שמע על החזון אי"ש וגדולתו, לא ידעתי מה יעיל לי אותו צדיק. אולם, הנוסע האיץ בי ואמר, שהוא מוכן להתלוות אלי כדי לקבל את ברכת הצדיק. וכך היה. הגענו לבית. בית צנוע ופשוט. נקישות מהוססות על הדלת והיא נפתחת. בפתה ניצב יהודי מבוגר בעל מאור פנים מיוחד במינו. הליכותיו פשוטות, אך כולו אומר הוד והדר. הוא הזמין אותנו להיכנס פנימה. נכנסנו לחדר צנוע, קירותיו דלים, אך עמוסים בספרים. אווירה של קדושה שררה בחדר. התיישבנו על כסאות העץ הפשוטים. בדמעות שליש סיפרתי לרב על מצבה של אשתי, אשר ממש ברגעים אלו סובלת מאוד, ואין לאל ידי להושיע".

"הרב הררה לרגע בדבריי, ולאחר מחשבה קצרה פנה אליי ברוך אבתי ואמר: 'אין לך מה לדאוג, הקב"ה יעזור. חזור לבית החולים ואשתך תיפקד בנקל'". הוא עצר לרגע ואז המשיך: 'הנה, אשתך כבר ילדה בעזרת השם בן זכר, בריא ושלם'. מאחר שבאותה תקופה כמעט לא היו טלפונים בנמצא, נסעתי במהירות לבית החולים. והנה, מיד עם הגיעי התבשרתי כי הלידה הסתיימה בשלום ב"ה. נולד לי בן זכר, בריא ושלם, ואשתי ניצלה בנס! בדיוק כפי שאמר הצדיק!"

הנהג עצר את שטף דיבורו לרגע קט. שני הבחורים שתנו את סיפורו בצמא והמתינו בקוצר רוח להמשך: **"כעבור מספר שנים", המשיך הנהג, "שוב כרעה אשתי ללדת. ובדיוק כמו בפעם הקודמת, גם הפעם אירעו סיבוכים. שוב נאשים הרופאים ושוב סכנת חיים לאם ולעובר. אולם, הפעם כבר ידעתי מה עליי לעשות ולכן לפנות"**.

"מיד נסעתי לביתו של החזון אי"ש, על מנת לבקש את ברכתו. החנתי את האוטובוס סמוך לביתו ורצתי לבית הצדיק. והנה, לתדהמתי, הדלת נעולה. אחד העוברים ושבים הסתכל עלי בפליאה ואמר: 'אתה רוצה להיכנס לחזון אי"ש? הרי הצדיק נפטר זה מכבר!'."

"חשתי כי עולמי חרב עלי. סיפרתי לו בבכי על מצוקתי ושאלתי: מה אעשה? השיב לי אותו אדם: 'אמנם החזון אי"ש נפטר לפני כשנתיים ולא תוכל לקבל ברכה מפיו, אבל בכל זאת תוכל להתברך ממנו. ציונו מצוי לא הרחק מכאן, וכבר נאמר, שגדולים צדיקים במותם יותר מבחייהם. לך והתפלל על ציונו הקדוש ובעזרת ה' הכול יהיה בסדר גם הפעם".

"לא היססתי לרגע ותוך זמן קצר כבר השתטחתי על הקבר. שפכתי מקירות ליבי צקון - תפילה ופרקי תהילים לרפואת אשתי. דמעות זלגו מעיניי כמים. כתבתי פתקה והנחתי אותה על גבי מצבת האבן הפשוטה. כתבתי: 'בפעם הקודמת הצלת את אשתי ובני! אנא, עזור לי גם הפעם...'."

"משסיימתי להתפלל חשתי הקלה עצומה. מיהרתי לחזור לבית החולים. וראו זה פלא. גם עכשיו, כמו בלידה הקודמת, בישרו לי שנולד לי בעזרת ה' בן זכר, בריא ושלם, ואשתי ניצלה ויצאה מכלל סכנה". פנה הנהג אל שני הבחורים היושבים לצידו באוטובוס וקרא בקול גדול: "אמרתם לי שהחזון אי"ש נפטר?! לא ולא. החזון אי"ש נמצא עימנו!"

הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל
משה כרמלי בן נעימה ז"ל
אביבה בת איירן ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה
חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו
אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל

הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל
משה בן עליזה ז"ל
יוסף מלכה בר סעדה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל
מצליח בן אסתר ז"ל
אינס בת מאירה ע"ה
נעימה בת גורג'יה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה
עליזה בת שמחה מרילי ע"ה
דוד בן רחל ז"ל
ברוך בן רודה ז"ל
כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
עמרם בן חנה ז"ל
סוליקה מלכה בת עישה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
אורי בן מרים ז"ל